

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 21–22 травня 2020 року)

У двох частинах

Частина 2

Суми
Сумський державний університет
2020

Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, Україною вже покладено початок. Шлях реформування адміністративного законодавства в сфері охорони здоров'я в контексті євроінтеграції буде довгим, але найголовніше, щоб внесені зміни були прийняті з врахуванням тенденцій розвитку даної сфери, щоб уникнути повторного перегляду та реформування через 2-3 роки.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Концепція реформи фінансування системи охорони здоров'я, схваленої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 р. № 1013-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1013-2016-%D1%80>.
2. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
4. МОЗ України: Що було, є і буде / Міністерство охорони здоров'я України: офіційний веб портал. URL: https://moz.gov.ua/uploads/2/13773-transition_book_healthcare.pdf.
5. Деякі питання реалізації Закону України «Про застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині»: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2018 р. № 1211. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1211-2018-%D0%BF>.
6. Проект постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання реалізації Закону України «Про застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині» щодо біоімплантатів, ксеноімплантатів та медико-біологічних вимог утримання тварин, анатомічні матеріали яких використовуються для виготовлення ксеноімплантатів» / Міністерство охорони здоров'я України. URL: https://moz.gov.ua/uploads/3/19065-proekt_postanovi_bioimlantati_na_sait.pdf.
7. Аналітична записка Трансплантація органів = порятунок людських життів: роль трасплант-координатора. 2019. URL: https://www.civic-synergy.org.ua/wp-content/uploads/2018/04/Transplantatsiya-organiv-poryatunok-lyudskiyh-zhyttiv_rol-transplant-koordinatora.pdf.

ДЕРЖАВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Доценко А. В.

*Студентка II курсу ННІ права
Сумського державного університету
Науковий керівник: Каріх І. В.
к. п. н., асистент кафедри КПДС ННІ права
Сумського державного університету*

Повноцінний розвиток української держави неможливий без створення належного державно-правового забезпечення у сфері національної безпеки, єдиної, стійкої та функціональної системи органів внутрішніх справ, як частини сектору національної безпеки, а також публічної безпеки, враховуючи останні тенденції та нововведення вітчизняної нормативно-правової бази.

Сучасні загрози національної безпеки України, обумовлені впливом комплексу соціально-демографічних, економічних, політичних, правових факторів, потребують системного реагування, адекватної трансформації сектору безпеки та системи органів внутрішніх справ [1].

Тому для ефективного розвитку необхідної безпеки потрібне якісне та результативне державно-правове забезпечення.

Термін «національна безпека» усвідомлено прийнятий в межах правового регулювання на початку 2000-х років, і рівно через 15 років – в 2018, покликана була дати йому нове звучання. Про необхідність правового нововведення в державному регулюванні сфери національної безпеки говорив Президент України Петро Порошенко під час своїх щорічних послань (в 2016 та 2017 років роках). І, як наслідок, в 2018 році він подав відповідний законопроект до Верховної Ради України [2].

У 2018 році був прийнятий Закон України «Про національну безпеку України». Цей акт є результатом виконання положень ряду нормативно-правових документів, у тому числі Стратегії національної безпеки України № 287. Даними документами передбачено відтворення комплексного удосконалення законодавства з питання національної безпеки та оборони України.

Вітчизняне законодавство національної безпеки має чітко розмежовувати повноваження державних органів, перш за все, органів сектору безпеки, забезпечувати міжвідомчу координацію, зокрема в умовах тривалої агресії проти України, яка частково здійснюється в так званих «гібридних» проявах. При цьому слід конкретизувати аспекти «громадянського контролю». Новий Закон України «Про національну безпеку України» покликаний усунути поділ Законів України «Про основи національної безпеки України» і «Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави», а також удосконалити механізми держави в цій сфері [3].

Потрібно зазначити, що згідно цілей Стратегії розвитку системи Міністерства

внутрішніх справ України до 2020 року планується створення безпечного середовища для існування і розвитку вільного суспільства [1]. Проаналізувавши положення даної Стратегії можна стверджувати, що підходи, за допомогою яких будуть забезпечуватися реалізація цілей, потребують уточнення в зв'язку декларативністю принципів, які вони включають. Тобто, служіння суспільству, указане як одне з завдань в Конституції України, і в Стратегії є апіорним постулатом.

Законом України «Про національну безпеку України» (2018 р.) визначено поняття нацбезпеки, зміст якого розкривається на поняттях «інтереси» і «загрози». Зокрема, із закону випливає, що основними інтересами особистості є права і свободи, а держави - конституційний лад, суверенітет і територіальна цілісність. Більш того, в ньому ототожнюються інтереси і потреби, а також загрози та небезпеки. Перше поняття є похідним від другого і не може бути визначене з необхідною для правової практики точністю, оскільки залежить від ряду додаткових чинників. Ці та інші недоліки не тільки знизили дієвість законодавчих норм, а й можуть стати перешкодою для дослідників, які вживають заходів щодо формування визначення категорії національна безпека.

Стратегія розвитку системи МВС до 2020 року є ні чим іншим, як баченням розвитку органів системи МВС на короткостроковий період. При цьому визначено, що вона - це невід'ємна частина сектору національної безпеки України, що включає в себе наступні пріоритети його функціонування:

- 1) безпечне середовище;
- 2) протидія злочинності;
- 3) дотримання і забезпечення прав людини органами системи МВС;
- 4) ефективне інтегроване управління кордонами та збалансовану міграційну політику;
- 5) якість і доступність послуг;
- 6) ефективне управління, прозорість і підзвітність;
- 7) розвиток кадрового потенціалу та соціальний захист працівників [1].

З огляду на важливість більш детального розгляду цих пріоритетів, можемо відзначити, що необхідність створення безпечного середовища в Україні викликана низкою негативних факторів, які розвивалися протягом десятків років. До цих факторів можна віднести: складну криміногенну ситуацію в державі; високий рівень корупції та організованої злочинності; економічну нестабільність і поява нових типів загроз і злочинний правопорушень у цій сфері; відсутність єдиної і оптимальної системи швидкого реагування на повідомлення про події, які загрожують особистій чи громадській безпеці; несвоєчасне реагування на надзвичайні ситуації внаслідок обмежених можливостей сил цивільного захисту, їх значну віддаленість від місць виникнення таких

ситуацій; критичну ситуацію, пов'язану з аварійністю на дорогах, тяжкість наслідків дорожньо-транспортних пригод та інші [1].

На наше переконання, перш за все, потрібно виховати самосвідомість і розуміння з боку громадян, погляди яких формуються на застарілих принципах і поняттях. Тому потрібно особливу увагу приділити поліпшенню системи освіти для виховання молоді в руслі зміцнення довіри до органів системи МВС і, що немало важливо, залучення суспільства до процесу створення безпечного середовища.

Отже, на підставі аналізу законодавства України в сфері національної безпеки було встановлено, що для неї властиво поширення впровадження інституційного підходу. Встановлено, проте, що вітчизняне законодавство потребує доопрацювання в частині конкретизації його дефінітивного апарату, а також шляхів підвищення ефективності центрального і регіонального рівня національної безпеки її інституційними силами.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про схвалення Стратегії розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2017 р. № 1023-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1023-2017-p>.
2. Інституційний розвиток державного управління у сфері забезпечення національної безпеки України. Веб-сайт. URL: <https://nuczu.edu.ua/images/topmenu/science/spetsializovani-vcheni-rady/diskruk.pdf>.
3. Помаза-Пономаренко А. Л. Національна безпека: монографія. Харків: НУЦЗУ, 2018. 168 с.

TO THE QUESTION ON THE PROTECTION OF THE RIGHTS OF CONSUMERS OF FINANCIAL SERVICES IN UKRAINE: IN THE CONTEXT OF RECENT LEGISLATIVE AMMENDMENTS

Olha A. Shvaher

*Assistant lecture, Department of International, European Law and civil legal disciplines
Sumy State University*

The technological innovation and increased competition for financial services worldwide have created a wide array of financial services available to consumers. As a result, government authorities worldwide are starting to look at concrete and effective ways of improving consumer protection in financial services and financial literacy - and take a proactive approach to reform of their retail financial markets.

«Good Practices for Consumer Protection and Financial Literacy in Europe and Central